

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/38/2017
Identifikačné číslo spisu:	5915010446
Dátum vydania rozhodnutia:	26.07.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:5915010446.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 26. júla 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného N. O., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné trestné činy, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 8T/94/2015, z 21. decembra 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie obvineného N. O. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Ružomberok rozsudkom, sp. zn. 8T/94/2015, z 21. decembra 2015 (č. l. 322 - 326) postupom podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi Okresným prokurátorom v Ružomberku a obvineným N. O.. Menovaný bol označeným rozsudkom uznaný vinným zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona - bod 1/ rozsudku, prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona - bod 2/ rozsudku, prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona - bod 3/ rozsudku, prečinu neoprávneného užívania cudzej veci podľa § 215 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. e/ Trestného zákona a § 122 ods. 4 Trestného zákona - bod 4/ rozsudku a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona - bod 5/ rozsudku, ktorých trestných činov sa dopustil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu. Za spáchanie týchto trestných činov mu bol uložený podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený, podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd zároveň obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenej S. O. škodu vo výške 500 Eur a poškodenej strane - Všeobecnej zdravotnej poisťovni škodu vo výške 14,64 Eur.

Dňa 22. marca 2017 podal obvinený N. O. sám dovolanie proti vyššie označenému rozsudku Okresného súdu Ružomberok (č. l. 387 - 391), ktoré následne potvrdil prostredníctvom obhajcu (č. l. 409 - 415). Dovolanie podal z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Trestného poriadku, pretože mu bol uložený prísny trest a trestné stíhanie malo byť zastavené, nakoľko trpí duševnou chorobou.

Najvyšší súd konštatuje, že dovolanie podané obvineným N. O. bolo podané neoprávnenou osobou v zmysle § 382 písm. b/ Trestného poriadku z nasledovných dôvodov:

Podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku, ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie, ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

V zmysle § 334 ods. 4 Trestného poriadku možno podať dovolanie aj proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu (súdu prvého stupňa), ktorým bola schválená dohoda o vine a treste.

V citovanom zákonnom ustanovení nie je špecifikovaný konkrétny subjekt, ktorému takéto právo prislúcha, a preto je nevyhnutné z ďalších ustanovení Trestného poriadku vyvodíť subjekt (oprávnenú osobu v zmysle § 369 Trestného poriadku), oprávnený na podanie dovolania v prípadoch podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku. Ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku nemožno vykladať izolovane, ale je potrebné vykladať ho v súhrne s ďalšími zákonnými ustanoveniami upravujúcimi postup v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku - dovolaní, v tomto prípade v prvom rade s ustanovením § 369 ods. 2 Trestného poriadku a tiež s ustanovením § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku.

Podľa § 369 Trestného poriadku

- ods. 1 dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet. Podnet môže podať osoba, ktorej tento zákon nepriznáva právo na podanie dovolania okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1,
- ods. 2 proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1
 - a/ generálny prokurátor proti ktorémukoľvek výroku,
 - b/ obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že len minister spravodlivosti je osobou oprávnenou podať dovolanie proti rozhodnutiam súdu prvého stupňa, proti ktorým zákon pripúšťa podať tento mimoriadny opravný prostriedok (trestný rozkaz - § 368 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku, rozsudok schvaľujúci dohodu o vine a treste - § 334 ods. 4 Trestného poriadku, rozsudok po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny - § 257 ods. 5 Trestného poriadku a samozrejme proti rozhodnutiam v zmysle § 371 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku).

Ustanovenie § 369 ods. 2 Trestného poriadku neoddeliteľne nadväzuje na § 334 ods. 4 Trestného poriadku, pričom zrozumiteľne a jednoznačne vymedzuje pre subjekty oprávnené podať dovolanie - oprávnené osoby „okruh“ rozhodnutí, ktoré môžu dovolaním napadnúť. Rozširujúci výklad ustanovenia § 334 ods. 4 Trestného poriadku v prospech obvineného tak, že môže podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku proti rozsudku súdu prvého stupňa, neprichádza do úvahy, a to ani s ohľadom na právo na spravodlivý proces. Prípadne zistená nesprávnosť vo vyššie uvedených rozhodnutiach môže byť napravená len na podklade dovolania podaného ministrom spravodlivosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 369 ods. 1 Trestného poriadku.

V predmetnej veci ďalším ustanovením, ktoré vylučuje obvineného z okruhu oprávnených osôb na podanie dovolania, je ustanovenie § 372 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku, podľa ktorého oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.

Tým, že obvinený N. O. uzavrel s prokurátorom dohodu o vine a treste, ktorá bola schválená súdom, deklaroval svoju spokojnosť s rozsudkom súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch a preto sa nemôže v ďalšom konaní procesne účinne - podaním dovolania - domáhať ochrany svojich práv, ktorých sa uzavretím dohody o vine a treste vzdal. V takýchto prípadoch možno nápravu dosiahnuť len prostredníctvom ministra spravodlivosti tak, ako je to vysvetlené vyššie.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, je síce prípustné podať dovolanie (§ 334 ods. 4 Trestného poriadku), dovolanie, ale môže podať na podnet príslušného subjektu len minister spravodlivosti Slovenskej republiky v zmysle § 369 ods. 1 Trestného poriadku, pretože ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa.

S ohľadom na uvedené nemohol najvyšší súd považovať obvineného N. O. za osobu oprávnenú na podanie dovolania, nakoľko nešlo o rozhodnutie súdu druhého stupňa (§ 369 ods. 2 Trestného poriadku).

Za takéhoto právneho stavu neostalo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky iné, len rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.